

ŠOLARČEK

Glasiło OŠ Voličina, ISSN C505-0820

Šolsko leto 2021/22

Energetska sanacija OŠ Voličina

31. maj 2022, letnik XXV

št. 236, naklada 400 izvodov

Občina Lenart na podlagi javno-zasebnega partnerstva izvaja energetska sanacijo OŠ Voličina. Na šolski telovadnici se bo uredila nova fasada. Prav tako se bodo zamenjala vsa okna in dvojne zasilne požarne vrata. Zamenjali bodo tudi energetska zelo potratne reflektorje z veliko bolj varčnimi LED reflektorji. Na gramoziranem parkirišču, kjer je stala Karova hiša, bo narejenih več vrtin. Vrtine bodo segale v globino okrog 160 metrov. V naslednji kurilni sezoni bomo šolske prostore, telovadnico in vrtec v Voličini greti s pomočjo toplotnih črpalk. Šola bo energetska postala veliko bolj zelena, saj bodo izpusti toplogrednih plinov minimalni oz. jih ne bo. Energetska sanacija bo po zagotovilih izvajalcev končana do začetka novega šolskega leta.

Iz vsebine

3 V muzeju, Pohod na Komarnik	5 Skrb za zobe, Lan pomaga mami
4 Vlada RS podelila spominsko medaljo	8 Ko potok postane reka
4 1. a razred se predstavi	10 Skupina Sončki

oš voličina

kulturna šola

OŠ Voličina, Spodnja Voličina 82, 2232 Voličina, tel.: (02) 729 57 50
e-pošta: info@os-volicina.si, spletna stran: www.os-volicina.si

topdom hauptman

...da bo lažje graditi in kmetovati

Selce 74, 2232 Voličina

Tel.: 02/ 729 13 50, fax: 729 13 54

Trgovina z gradbenim in
s kmetijskim materialom
ter z montažo stavbnega pohištva

BAR ORNIK

Selce 72, 2232 Voličina
Alenka Škamlec s.p., GSM: 031 321 207

KLASMETAL d.o.o.

Proizvodno, trgovsko in storitveno podjetje
Spodnja Voličina 88 a, 2232 Voličina
SLOVENIJA

tel.: +386 (0)2 729 09 30

fax: +386 (0)2 729 09 31

GSM: 031 346 668

e-pošta: klasmetal@siol.net

splet: www.klasmetal.si

SI: 57087822

LIPA LENART

Izvajanje gradbenih, inštalacijskih
in zaključnih del v gradbeništvu,
trgovina na debelo

Kraigherjeva ulica 19 b
2230 Lenart

tel.: 02 729 15 60

fax: 02 729 15 71

GSM: 041 722 024

www.lipa-lenart.si

ptz-lipa.lenart@siol.net

www.foto-tone.si

Foto Tone

FOTOGRAFIJA | UOKVIRJANJE | TRGOVINA

Foto Tone, Trg Osvoboditve 1, Lenart 02/72 90 280

MIZARSTVO RAJŠP

www.mizarstvo-rajsp.si

Fras Jožef s.p.

Sp. Voličina 119, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 86 89, GSM: 041/ 538 178

INSTALACIJE HAUPTMAN LENART

KMETIJA PUKŠIČ

Šetarova 6, 2230 Lenart, tel.: 051 350 608

več vrst kruha, potice, keksi, mesni izdelki, goveje in svinjsko meso

LEŠNIK ZEMLJIČ

tel.: 02 720 55 48

GSM: 030 300 138

Kurnik

KURNIK TRANSPORT d.o.o.

Industrijska ulica 42, 2230 Lenart

tel.: 02 720 80 80, fax: 02 720 80 21

E-mail: info@kurnik-transport.si

www.kurnik-transport.si

AZA

Agro zavarovalna agencija d.o.o.

Titova cesta 63, 2000 Maribor

tel.: 031 393 668, e-pošta: info@aza.si

ALMAJA d.o.o.
Jurovska cesta 23
2230 Lenart

Cvetličarna MAJ

02/729-0-350

Frizerski Studio Sijaj

Dušan Lorbek s.p.

Sp. Voličina 81, 2232 Voličina

Tel.: 041 533 400

Saubermacher

za življenja vredno okolje
Slovenija

BERNJAK GRADBENIŠTVO

gradbene storitve d.o.o.

Industrijska ulica 28, 2230 Lenart

Tel.: 02 / 720 04 00

Fax: 02 / 720 04 01

e-mail: info@bernjak.si

Splet: www.bernjak.si

VIZUALNE KOMUNIKACIJE
DEKORHALOŽAN
KJER IDEJE OŽIVIMO

REKLAME - TISK

Tel.: 041 642 596
www.dekor-halozan.si

TRGOVINA IN SERVIS Z RAČUNALNIŠKO IN BIRO OPREMO

MakroTeam

ILAUNIGOVA ULICA 5, 2230 LENART V SLOV. GORICAH
Tel.: 02/729-25-40, 040-410-451, www.makroteam.si

Vrtnar d.o.o.

Vrtnarija in cvetličarna Golob

Trnovska vas 38 B

2254 Trnovska vas

GSM: 031 415 946

E-mail: golob.branko@siol.net

Splet: www.vrtnardoo.si

Zavarovalno zastopanje Aleš Lašič s.p.
tel.: 041 625 375
mail: ales.lasic@gmail.com

Zavarovanja Lašič

gostilna
pizzerija **Vinska trta**

BOŠTIAN FERONJA s.p. SP. VOLIČINA 80a, 2232 VOLIČINA

GSM: 040/318 316

vinska.trta@siol.net

www.vinskatrta.si

POMURSKI SEJEM

ufi
Approved
Event

V muzeju

V ponedeljek zjutraj smo se odpravili na avtobus. Ko smo se prispeli do muzeja, smo v garderobi odložili oblačila. S kustosom Urošem smo se sprehodili po muzeju. Povedal nam je veliko zanimivih stvari, na primer da so včasih delali tipke za klavir iz slonovih oklov. Videli smo tudi veliko bombo, ki je tehtala 500 kilogramov. Spoznali smo različne starinske predmete. Uroš nam je pripovedoval, kako so nekoč Mariborčani preživljali svoj prosti čas. Obisk muzeja smo zaključili s petjem pesmi Marko skače, kustos Uroš pa je naše petje spremljal z oprekljem.

Ko smo z ogledom muzeja zaključili, smo se sprehodili do parka. Tam smo pojedli malico in se odpravili na avtobus. Tako smo končali naš mali izlet. Imeli smo se zelo lepo.

Lana Dajčman, 3. a

Pohod na Komarnik

Učenci smo imeli naravoslovni dan. Po zajtrku smo se odpravili do jezera Komarnik. Prehodili smo več kot 10 kilometrov. Vmes smo malicali. Ko smo prispeli v gozd, smo od daleč že lahko videli jezero. Na informativni tabli je pisalo, da je tukaj tudi veliko gomilno grobišče. Ko smo prišli do jezera, smo se v skupinah povzpeli na opazovalnico. Z nje smo videli celo jezero in dom starejših občanov Sv. Agata, kjer je

nastanjena moja babica. V bližini nas je plaval labod grbec. Sošolec Nejc nas je fotografiral s svojim fotoaparatom. Ko smo prišli nazaj, smo imeli kosilo. Po kosilu smo si pogledali nekaj risank in pojedli sladkarije, ki so nam še ostale.

Eva Stergar, 3. a

Naravoslovni dan

V četrtek smo imeli naravoslovni dan. Odpravili smo se na pohod do jezera Komarnik. V gozdu smo si ogledali gomile. Na jezeru Komarnik smo videli labode in poslušali petje ptic. Ko smo se vračali proti domu, smo v Lormanju srečali Nikovo babico. Pripovedovala nam je zanimive zgodbe. Vmes smo se posladkali. Bil je zelo zanimiv dan.

Klara Brumen, 3. a

OŠ Voličina prejela spominsko medaljo ob 30. obletnici samostojne in neodvisne države Republike Slovenije

Vlada Republike Slovenije je OŠ Voličina podelila spominsko medaljo ob 30. obletnici samostojne in neodvisne države Republike Slovenije v spoštljiv spomin na čas, ko smo združili moči za Slovenijo, in v iskreno zahvalo za naš prispevek.

Ravnatelj

Sobotna šola

V okviru Obogatitvenega programa za nadarjene učence smo v soboto, 21. 5. 2022, izvedli sobotno šolo, ki se je udeležilo 11 učencev naše šole. Učenci so se po lastnih željah udeležili dveh delavnic, in sicer Sobe pobega (Escape room) ter SketchUp in 3D tisk.

Letošnja tema sobe pobega je bila virus. Dve skupini učencev sta tekmovali med seboj in pred izredno nevarnim virusom. Obe skupini sta se odlično odre-

zali in se rešili pred iztekom časa. Zmagovalna ekipa (Lija, Ela Klara, Julija, Neža in Alen) je pokazala izjemne spretnosti sklepanja in sodelovanja in se rešila v slabih 20 minutah!

V drugi delavnici so učenci spoznali osnove računalniškega programa SketchUp in 3D tiska. Delo je potekalo v ustvarjalnem in sproščenem vzdušju.

Brane Lazič

1. a razred se predstavi

V razredu nas je 18, 12 deklic in 6 dečkov. Veselili smo se dneva, ko bomo lahko vstopili v 1. razred. Radovedni smo bili, kako je biti učenec in veselili smo se, da ne bo več treba k popoldanskemu počitku. Komaj smo pričakali prve domače naloge, prve črke in račune. Sedaj znamo že vsi brati, pisati in računati. Učili pa smo se tudi izven šole. Plavati smo se učili v Termah Ptuj, znanje o muzejih in kustosih smo pridobivali v Muzeju narodne osvoboditve Maribor, policist nas je seznanil z varnostjo v prometu, Igor Plohl nam je predstavil svojo življenjsko zgodbo in nas popeljal v svet invalidnosti s svojimi knjigami o Rogiju, v okolici Voličine smo spoznavali življenjska okolja, se udeležili množičnega teka za otroke, spoznavali igrivo arhitekturo, nastopali smo na proslavah, kolesarili, pripravili smo jelkovanje, izvedli orientacijski pohod, tekmovali iz znanja MAT, sodelovali v humanitarnih in zbiralnih akcijah, sodelovali v šolskih in državnih projektih, vsi smo osvojili bralno značko in EKO bralno značko. Ker smo bili pridni, so nas obiskali Miklavž, Božiček in velikonočni zajček.

Čaka nas še zaključna ekskurzija, kjer bomo odkrivali lepote Pohorja. Teга se že vsi veselimo.

1. razred

Larisa Čeh, 6. a

Matic Kunštič, 6. a

SKRB ZA ZOBE

EVA JE ŠLA V KOPALNICO. ZOBNO PASTO JE STISNILA NA ZOBNO ŠČETKO. UMILA SI JE ZOBE. SPLAHNILA SI JE ZOBE Z VODO. USTA SI JE OBRISALA Z BRISAČO. ŠLA JE IZ KOPALNICE.
ENEJ MIKLAVŽIČ, 1. A

PEK PETER

PEK PETER PEČE PECIVO. PEČE KRUH IN ROGLJIČKE. LANA JE PRIŠLA K PETRU IN KUPILA KRUH. MIJA JE KUPILA ROGLJIČKE IN JIH POJEDLA.

NEŽA KLEMENŠAK, 1. A

PEK PETER PEČE PECIVO. PEČE KROFE IN PRESTE. ZARA JE KUPILA EN KROF IN NEKAJ PREST. ZA TO JE DALA DVANAJST EVROV. NATO SE JE POSLOVILA IN ODŠLA DOMOV. TO JE KUPILA ZATO, KER GRE NA ZABAVO.

MAJA MARUŠIČ, 1. A

LAN POMAGA MAMI

LAN IN MAMA STA ŠLA NA TRŽNICO. KUPILA STA ZELENJAVO. LAN JE NAREZAL SOLATO. MAMA JE NAREZALA PARADIŽNIK. LAN JE UMIL SOLATO. DODAL JE KIS, SOL IN OLJE.

ANŽE BEZJAK, 1. A

Pravljica o bikcu in čarobnem medu

Nekoč je za tremi gorami bil čarobni gozd. V njem so bile različne živali. V tem gozdu je bil edini bikec, bik Kin. Nekega dne je na njegovo glavo padel med. Bikec je vzel med in prišel do lisice in medveda. Ko sta videla med, sta ga vprašala, če ga lahko malo da.

Ni dovolil in vsakemu ga ni dal niti malo. Začela sta ga loviti, da bi dobila med. In sta ga ujela in med dobila. Ta med jima sploh ni bil všeč, zato sta ga dala nazaj. Bikec ga je tudi poskusil in ugotovil, da je imel srečo, da ga ni pojedel.

Ava Čuček, Ajda Vogrin, Neja Vogrin, 2. a

Pravljica o bikcu in gumi žabicah

Nekoč je živel bikec. Mamico je prosil za gumi bonbone. Mamica mu jih je res kupila. Bikec je pojedel dva, potem pa so žabe naenkrat oživele. Rekle so mu, da mu bodo izpolnile tri želje, če jih ne poje. Najprej si je zaželel super junaško opremo. Njegova druga želja je bil grad, tretja pa vesoljsko vozilo. Vse se mu je izpolnilo. Z vesoljskim vozilom se je odpeljal v grad. Tam je videl, da so ga napadli zlobneži in jih vse premagal.

Gaj Kurnik, Filip Teodor Črešnar, Blaž Murko in Tinej Ribič, 2. a

Pravljica o bikcu in liziki

Nekoč je živel bikec. Živel je v mestu. Nekega dne je našel liziko. Hotel jo je pojesti. Prišel je k liziki in ta je oživila in zbežala. Bikec je dirkal za njo, ker jo je hotel pojesti. Ona je to vedela in mu je skočila v usta. Tako je bikec bil srečen, saj je občutil okus lizike.

Emma Korošak, Ela Vogrin, Mila Manesijević in Žanet Ornik, 2. a

Miška je šla k vrbacu

Miška si je pretrgala trebušček. Stekal je k vrbacju in ga prosila, da ji sešije trebušček. Vrbčjek ji je rekel: »Prinesi mi nit.«

Miška je šla k pajku. Pajek ji je rekel, naj mu da bombaž. Miška je stekla na polje in ga prosila za bombaž. Polje je želelo dež.

Julija Horvat, 8. a

Tekla je k oblaku in ga prosila, da spusti dež. Oblak jo je prosil, da ga razveseli in mu zapoje.

Miška je začela peti. Pričelo je deževati. Njiva je dala bombaž, pajek je spletel nit in vrabec ji je sešil trebušček.

Lina Končar Šuman, 2. a

Miška je šla k šivilji

Miška je lezla skozi plot in si pretrgala trebušček. Prišla je k šivilji. Prosila jo je, naj ji ga zašije. Šivilja je rekla, naj ji da mleko. Miška je šla h kravi. Krava ji je rekla, naj ji da travo. Miška je vzela koso in začela kositi. Ko je pokosila, je travo odnesla kravi. Krava ji je dala mleko. Mleko je dala šivilji in šivilja ji je zašila trebuh. Potem je miška spet lezla skozi plot in ...

Aljaž Kocbek, 2. a

Princeska

Nekoč pred davnimi časi je s kraljem in kraljico v gradu živela princeska. Imeli so se prav lepo, dokler se nekega dne ni na vrata gradu prikazala hudobna čarovnica, ki je kralju ob rojstvu princeske obljubila, da ko bo princeska dopolnila devet let, se vrne.

Kralj jo je s svojo stražo spodil iz gradu. Vitezom je naročil, da morajo zelo paziti na princesko. Ker je princesa bila igriva, vesela in radovedna deklica, je vsaki dan zahajala na vrt. Na vrtu je zagledala majhen predor. Seveda se ni mogla upreti, da ne bi zlezla vanj in pogledala, kam vodi. Pot jo je vodila do hiše hudobne čarovnice. Čarovnica je bila zelo vesela, saj je na ta dan čakala dolgih devet let. Sklenila je, da bo princesko uporabila kot služkinjo pri njej doma. Ko je čarovnica šla po opravkih, se je pred vrati znašel majhen škrat. Ker je bila princesa zaklenjena v hiši, je škrat prišel, da ji pomaga pobegniti od tod, saj ni hotela ostati v tisti hiši. Škrat se je odločil pomagati princesi in takoj odhitel do gradu h kralju, da mu pove, kje se nahaja princeska. Kralj je takoj prišel do princeske

Tija Žnidarič, 4. b

s svojo stražo. Princesko so rešili, čarovničino hišo pa požgali in od takrat naprej se hudobna čarovnica ni nikoli več prikazala.

Živeli so srečno do konca svojih dni.

Tian Žnidarič, 4. a

Pet prijateljic in čudežna moč

Nekoč pred davnimi časi je živelo pet deklic, ki so se igrale na igralih, ko je naenkrat začel padati dež.

Dež jih je dvignil k oblakom. Stopile so na oblake. V tistem trenutku, ko so stopile na njih, jih že ni bilo več. Odšle so v čarovniški dom. Ko so naenkrat zagledale čudežno kroglo. Skupaj so se jo prijele. Naenkrat so začutile nekakšno moč. Vse so to kroglo spustile. Ko so jo spustile, je domov prišla čarovnica. Čarovnica jih je privzela na stole. Medtem ko jih čarovnica ni gledala, so se s svojimi močmi skušale rešiti. Izmed vseh se je rešila le ena. Nato je rešila še druge. Potem so odšle in se nikoli več vrnile.

Ko so prišle domov, je bil svet zaradi njih lepši. Ko je čarovnica ugotovila, da jih ni, jih je začela iskati. Šla je pogledat v gozd in srečala tistih pet deklic. Začela jih je loviti in po nesreči stopila v živ pesek. Deklice so bile vesele in v tistem trenutku so postale prijateljice.

Neža Fras, 4. a

Škrat v Strmi Gori

Nekoč pred davnimi časi je živel v Strmi Gori globoko v gozdu majhen škrat. Skrival in čuval je star zaklad in tri pare čarobnih nogavic.

Ta zaklad so si vsi želeli. Hudobni kralj je pošiljal vsak dan svoje vojake iskat ta zaklad. Tistemu, ki najde škrate in zaklad, je obljubil bogato nagrado.

Nekega dne se je škrat sprehajal po gozdu in si živžgal. Vojaki so ga slišali in ga hudo ranili. Ranjen jim je na srečo ušel in se skrival v duplino velikega drevesa.

Naslednji dan je mimo drevesa šla deklica, ki je slišala škrate, kako kliče na pomoč. Odnese ga je k

Lia Lucia Kmetič, 7. a

Lucija Sivec, 6. a

sebi domov, kjer je za njega skrbela devet dni.

Ko se je škrat zbudil, ni vedel, kje je. Prestrašil se je. Deklica mu je razložila, kaj se je zgodilo in da mu je pomagala. Škrat ji je bil zelo hvaležen, da mu je rešila življenje. V zahvalo ji je podaril tri pare čarobnih nogavic. Ko si je obula prve nogavice, se je spremenila v prelepo princesko. Ko je obula drug par nogavic, je njen dom postal čudovit grad. Ko je obula tretji par nogavic, je imela sobo polno zlatnikov. Deklica je bila srečna kot še nikoli. Škrata je pospremila nazaj v gozd. Ko sta se poslovila, mu je dala poljub.

Škrat se je spremenil v mladega princa. Zaljubila sta se in čez nekaj dni tudi poročila. Srečno sta živela do konca svojih dni.

Paskal Rojko, 4. b

Stopinje po zraku

Naočnik in Očalnik sta nekega dne šla prenočiti v zapuščen planinski dom pod Triglavom. Čudila sta se, da sta se zbudila istočasno. Sanjala sta, da sta se vsak v svojih sanjah dvignila iz naslanjača in letela nad streho in opazila, da je ob jezeru pristala vesoljska ladja z neznanimi bitji. Po zraku sta hodila do jezera in za njima so se kazali beli oblaki. Ko sta se zbudila, sta ugotovila, da imata čisto enake sanje. Odhitela sta do jezera, saj nista več verjela, ali so to sanje, prav tako sta bila radovedna. Odlomek se konča tako, da sta začela močno dvomiti o tem, kaj so bile sanje, kaj pa resničnost.

Moje mnenje o zgodbi je, da je zelo zanimiva in tudi težka za razumeti glede tega, kdaj se kdo zbujata, kdaj pa detektiva sanjata. Priporočila pa bi jo vsem, posebej tistim, ki jim je všeč znanstvena fantastika.

Maša Vogrin, 6. a

Terezka pripoveduje

Nekega dne mi je mati povedala, da bom morala postati pastirica, ker se je eden od pastirjev poško-

doval. Vendar jaz tega nisem hotela. Z grožnjami in obljubami so me prisilili, da bom pasla živino. Meni pa ni bilo po volji, saj sem se rada igrala s punčko.

Prvi dan na paši sta me Ferjanč in Lenart že zaničevala. Ko sem prvi večer prišla s paše, sem se razjokala, da mi ne bi trebalo več pasti. Toda mati me je vseeno poslala dalje na pašo. Na gmajni sem čepela in razmišljala, kako bi jih pridobila na svojo stran, saj sem čutila, da me sovražita. Poskusila sem tako, da sem ju prikupljivo pogledovala. Vendar ni delovalo. Ko se je Lenart odpravil navratat dobrobnico, sem se odpravila do Ferjanča. Do njega sem čutila več zaupanja. Nato sem mu ponudila malo suhih orehov, da bi se mu prikupila. Seveda jih je sprejel, saj jih je imel nadvse rad. Dejala sem, da bom vsak večer prva gnala domov. Saj bom lahko prej doma. Naslednji dan sem mu dala še tri orehe. In ker sem se mu z orehi že malo prikupila, sem lahko počepnila ob njem.

Ko se je Lenart vrnil nazaj je začudeno pogledal in se nama ni približal. Ferjanč me je vprašal, če bi se gugala. Vrv je bila zvezana na močno drevo, pod katerim je bil prepad. Ko sem se poskusila gugati, sem kričala in zaprla svoje oči, bilo me je zelo strah. Lenart je prišel za nama in se hotel gugati še on. Vendar Ferjanč mu tega ni dopustil. In tako sta se sprla. Lenart se je umaknil in kričal: »Terzka, Ferjančeva žena!« Jaz pa sem ga poskušala preglasiti.

Ferjanč in Lenart pa sta bila sprta do konca.

Lina Sekol, 6. a

Voda

Bilo je nekega četrtega, ko sem se odpravila k babici, da bi ji delala družbo. Prišla sem do nje in nisva vedeli, o čem naj se pogovarjava. Ker me zelo zanima preteklost, mi je povedala zgodbo iz svojega otroštva. Pripovedovala je tako: »Ne vem, koliko sem bila takrat stara. Vem pa to, da v šolo še nisem hodila. Po vodo za kuho in pitje smo hodili zelo daleč v grabo, zdaj bi rekli dolino. Prali smo na roke z žajfo ali milom, kot se reče. Ker je bil v grabi izvir, je voda tekla

Liani Žnidarič, 1. a

Luka Simonič, 6. a

Lina Končar Šuman, 2. a

iz njega malo naprej, kjer je bila mlaka. Velika je bila mogoče tri krat dva metra, zato smo oprano perilo nesli v grabo in ga tam izpirali. Rekli pa smo, da gremo cote plavit. Tako sem tudi jaz šla večkrat zraven. Ko sem izpirala svoj robček v mlaki, se naenkrat znajdem v vodi. Teta me je rešila in mi slekla mokra oblačila. Ker je bilo hladno, je slekla svoj predpasnik, me zavila vanj in me poslala domov, da je lahko končala svoje delo. Ni pa mi pozabila dati v roke še kanglico, ki sem jo imela s seboj za vodo.« »To je zate Zala in za vse otroke, da bi znali ceniti našo ljubo vodo,« je dodala na koncu. Tako sem se od nje še nekaj naučila in se počasi odpravila nazaj domov.

Zala Družovič, 7. a

Ko potok postane reka

Reka ni potok,
saj potok ni lep otok,
ampak je otrok.

Ko se voda izlije v potok,
postane potok reka,
ob kateri človek teka.

Življenje se steka,
reka odteka,
človek pa zeha.

Če ni človeka,
potok postane reka,
kjer ne zлага se opeka.

Voda je naravni vir,
prinese nam v življenje mir,
kaže nam življenja tir.

Julija Horvat, 8. a

Leteča hiša

Nekoč je živel princ, ki je potoval po svetu. Zelo rad je hodil po travnikih in gozdovih. Nekega dne je šel v gozd iskat lepe liste.

Našel je hišo, ki leti. Šel je vsem povedat, kaj je videl. Ko so prišli v gozd, hiše več ni bilo. Mislili so, da se je zlagal in so vsi odšli.

Zato je šel na pot, da bi našel letečo hišo. Iskal jo je, a je ni našel. Ko je potoval, je vsem ljudem pripovedoval o leteči hiši. Vsi, ki so mu verjeli, so šli z njim. Ker so verjeli, da hiša, ki leti, zares obstaja, se jim je nekega dne v sedmih od modrih gozdov prikazala. Hitro so vstopili vanjo. Princ jo je skušal voditi, da bi letela v kraje, kamor bi on želel. Ampak hiša ga ni ubogala. Zato je vprašal ostalih dvanajst prijateljev, kam bi pa oni odpotovali. Vsi so imeli različne želje, a nič se ni zgodilo. Po nekaj urnem prepiru so se končno vsi strinjali, da gredo onkraj treh gora. Tokrat je hiša ubogala in odletela.

Še do današnjega dneva se niso vrnili. Verjetno se strinjajo, kam bodo leteli.

Maj Kramberger Jamnikar, 4. a

Lucija Sivec, 6. a

Mein Wohnort

Mein Name ist Luka und ich bin fünfzehn Jahre alt. Ich wohne in Selce. Meine Hausnummer ist 98. Ich besuche die Grundschule in Voličina und ich gehe in die Klasse 9.a.

Voličina ist ein kleines Dorf im Nordosten Sloweniens. Ich glaube, dass Voličina sehr klein ist. Die Post ist neben dem Sportplatz. Der Supermarkt ist neben der Bushaltestelle. Das Restaurant Vinska Trta ist gegen der Kirche. Die neue Feuerwehr in Voličina ist bei der alten Feuerwehr. Die Bücherei ist in der Schule. Die Bank befindet sich in Lenart bei der Post. Mir gefällt, dass in Voličina eine Schule ist. Es ist nett, dass es in Voličina ein Sportplatz gibt. Ich mag es nicht, dass wir kein Kino und kein Krankenhaus in Voličina haben.

Ich lebe gerne in Voličina. Ich glaube, dass Menschen nett sind. Die Natur ist super.

Luka Poš Šuman, 9. a

Ich heiße Ajda. Ich bin vierzehn Jahre alt. Ich komme aus Slowenien und wohne in Voličina. Voličina ist ein kleines Dorf.

Neben der Post ist die Feuerwache. Wir haben ein Café neben dem Supermarket. Gegenüber dem Restaurant gibt es eine Kirche. Hinter der Bushaltestelle ist ein kleiner Park. Neben Voličina liegt eine kleine Stadt Lenart. Lenart hat eine Apotheke, eine Post, eine Schule, eine Bücherei und einen Park. Das Krankenhaus und das Hotel sind in Maribor. Mir gefällt es, dass wir eine Schule in Voličina haben. Ich finde es nicht fair, dass wir kein Kino haben. Ich finde es schrecklich, dass wir kein Schwimmbad haben.

Ich glaube, dass das Leben in Voličina schön ist. Nächstes Jahr im Juli möchte ich meiner Freundin Voličina zeigen.

Ajda Strmčnik Kranvogel, 9. a

Ich heiße Nina. Ich bin vierzehn Jahre alt. Ich besuche die Grundschule in Voličina. Ich wohne in Straße. Meine Familie ist groß. Ich habe zwei Tiere: eine Katze und einen Hund. Meine Lieblingsfarbe ist weiß und meine Lieblingsnummer ist sieben.

Voličina ist ein kleines Dorf. In Voličina haben wir eine Post. Die Bank ist in Lenart neben der Post. In Lenart haben wir eine Apotheke und eine Bücherei. Das Krankenhaus ist in Maribor. Mir gefällt, dass wir einen Supermarkt haben. Ich finde es gut, dass eine Post in Voličina ist. Ich finde es unfair, dass Voličina kein Kino hat.

Ich glaube, dass Voličina klein ist. Ich denke, dass meine Freundin nächstes Jahr zu mir kommt und eine Woche in Voličina bleibt.

Nina Bezjak, 9. a

Mein Tag und meine Ferien

Ich heiße Lana und ich komme aus Slowenien. Ich wohne in Črmljenšak. Das ist ein kleines Dorf. Ich bin vierzehn Jahre alt. Mein Geburtstag ist am dreiundzwanzigsten Februar.

Ich muss um sechs Uhr dreißig aufstehen. Zuerst gehe ich ins Bad und dann um sieben Uhr frühstücke ich. Mama macht mir das Frühstück. Ich gehe um acht Uhr in die Schule. Meine Mutter fährt mich mit dem Auto zur Schule. Ich bin von acht Uhr dreißig bis dreizehn Uhr in der Schule. Dort lerne ich. Um vierzehn Uhr komme ich nach Hause mit dem Bus und mache meine Hausaufgaben. Ich esse zu Hause. Um siebzehn Uhr spiele ich Computerspiele und chatte. Um zwanzig Uhr mache ich das Abendessen. Dann gehe ich ins Bad und dusche mich. Um zweiundzwanzig Uhr gehe ich schlafen.

Am Samstag fahren ich und meine Familie mit der Bahn nach Berlin. Wir kaufen die Fahrkarten. Die Fahrkarte kostet fünfzig Euro pro Person. Die Fahrt dauert acht Stunden. Die Fahrt ist bequem und lustig.

Das ist mein Tag. Mein Tag und meine Ferien sind super. Ich möchte noch reisen. Im April fahre ich nach London.

Lana Toplak, 8. b

Mein Tag

Mein Name ist Neja. Ich bin dreizehn Jahre alt und komme aus Slowenien. Ich wohne in Voličina und besuche die Grundschule dort. Ich gehe in die achte Klasse. Mein Geburtstag ist am elften Mai. Meine Lieblingsfarbe ist grün, meine Lieblingsnummer ist drei und meine Lieblingsessen ist Pasta. Meine Hobbys sind schlafen, fernsehen, basteln und Musik hören. Meine Mutter heißt Valerija und mein Vater heißt Robi. Ich habe eine Schwester. Sie heißt Eva. Sie ist zwölf Jahre alt und sie ist freundlich.

Ich muss früh aufstehen. Ich stehe um fünf Uhr auf. Um sieben Uhr frühstücke ich. Dann ziehe ich mich an und mache meinen Rucksack bereit. Ich muss um halb acht in der Schule sein. Ich fahre mit meiner Mutter und meiner Schwester in die Schule. Am Montag haben wir sieben Stunden. In der Schule lernen wir. Ich habe von sieben Uhr vierzig bis vierzehn Uhr den Unterricht. Um zehn Uhr haben wir Pausenbrot. Nach der Schule gehe ich mit meiner Schwester nach Hause. Um drei Uhr haben wir das Mittagessen. Dann lerne ich für die Schule und mache meine Hausaufgaben. In meiner Freizeit mache ich was ich will. Die meiste Zeit chatte ich auf meinem Handy. Um sechs Uhr habe ich das Abendessen. Um sieben Uhr gehe ich ins Bad und dusche mich. Um zehn Uhr gehe ich schlafen.

Ich glaube mein Tag ist super.

Neja Ornik, 8. b

Skupina Sončki

V četrtek, 12. 5. 2022, smo se otroci iz skupine Sončki skupaj z vzgojiteljicami odpravili na avtobus. Odpeljali smo se proti Slovenskim Konjicam, kjer smo si ogledali živalski vrt in tematski park ZOO Land. Otroci so opazovali različne živali: poskočne kenguruje, mogočnega leva in levinjo, zanimive surikate, nagajive opice, strašnega krokodila, želve velikanke, prelepe flaminge idr. Med sprehodom po živalskem vrtu nas je vneto zasledoval mogočen noj. Najprej nas je bilo malce strah, vendar smo kaj kmalu ugotovili, da je udomačen in je samo radoveden. Ko smo se ustavili v senci in si privoščili malico, smo ugotovili, da je sladkosned, saj si je privoščil nekaj naših priboljškov. Po malici smo imeli še nekaj časa za raziskovanje okolice. Najprej smo se odpravili na mogočno gusarsko

ladjo, v kateri smo videli pravi gusarski zaklad, preizkusili smo se lahko v vrtenju krmila in na vrhu ladje pozvonili na zvonec. Ogledali smo si tudi zapornike na gusarski ladji in strašljive duhce. Nadaljevali smo z raziskovanjem igral. Nekateri izmed nas so se vrteli na vrtiljaku iz pletenih košarah, drugi pa se odpravili na leseni razgledni stolp. Najpogumnejši so se sprehodili čez lesen viseči most, od koder je bil lep razgled na zipline. Ob koncu smo se skupinsko fotografirali za spomin in se z avtobusom odpeljali nazaj proti vrtcu. Na poti smo se ustavili v sladolearni Kremko Duplek, kjer smo se osvežili s sladoledom. Utrujeni in polni doživetij smo se vrnili v vrtec, kjer nas je že čakalo pozno kosilo.

Otroci z vgojiteljicama skupine Sončki

GOSTILNA - PIZZERIA NONA
LENDAVSKA UL. 73
MURSKA SOBOTA
TEL.: 02 / 729 22 22
e-mail: nona@nona.si
www.nona.si

ELEKTRO
POLANEC
ELEKTRIKA • HLAJENJE • OGREVANJE
www.elektro-polanec.si

GOSTIŠČE & MOTEL
SIVA ČAPLJA
Flisa gurmanskih užitkov

STORITVE Z LAHKO IN TEŽKO MEHANIZACIJO

JOŽE DRUŽVIČ s.p.
DOLGE NJIVE 6, 2232 VOLIČINA
GSM: 031/495-298
info@druzovic.com

STORITVE Z LAHKO IN TEŽKO MEHANIZACIJO

SKALA

GRADBENIŠTVO IN STORITVE
Z GRADBENO MEHANIZACIJO

DRAGO KEREČ s.p.

Sp. Žerjavci 53, 2230 Lenart
tel.: 041 650 488, 031 650 488

www.najemtiskalnika.si

NAJEM BARVNIH TISKALNIKOV IN MULTIFUNKCIJSKIH NAPRAV

**KO JE NAJEM CENEJŠI
OD NAKUPA TISKALNIKA**

041 630 496

BIROCENTER

- papirnica
- servis in prodaja birotehnike
- dajanje strojev v najem
- kopirnica
- digitalni tisk, zlatotisk
- dotisk na razne materiale
- lasersko graviranje in izrez

Canon
SILVER PARTNER
2021
DOCUMENT DIGITIZATION

Canon
SERVICE PARTNER
2020

M. Potočnik s.p., Kraigherjeva ul. 4a, Lenart, ☎7290 202
pe KOPIRNICA, Kraigherjeva ul. 1, Lenart, ☎7290 200

**KOMUNALA
SLOVENSKE GORICE**

150 LET V NAŠEM MESTU

PLINARNA MARIBOR
SIAD Group

www.plinarna-maribor.si

Sintal
KONCERN

TOVARNA BOVDENOV IN PLASTIKE

STEVAN BABIČ
D.O.O.

MESO IN MESNI IZDELKI

BAUMAN
meso - izdelki
LENART

Tel.: 02 72 07 353, 02 72 08 152
GSM: 041 755-925

NORKA
Gumi tehnični izdelki d.o.o.

KMETIJA KOČBEK
Zg. Voličina 28, 2232 Voličina
041 856 814

Letra
Transports
Slovenija

www.letra.si

KLUČAVNIČARSTVO

Janko LORBER s.p.

Spodnja Voličina 80, 2232 Voličina
tel.: 041 55 88 53
e-pošta: lorber.janko@gmail.com

SLIKOPLESKARSTVO IN SPLOŠNA GRADBENA DELA

Branko Goričan s. p.
Placar 11 b
2253 Destrnik

tel.: 02 761 00 34
GSM: 041 688 317
branko.gorican@siol.net

Žipo

Živinoreja, poljedelstvo Lenart d.o.o.
Šetarova 21, 2230 Lenart

MURŠEC d.o.o.
JUROVSKA CESTA 7
2230 LENART

G: 041 547 189
E: servis@mursec.eu

www.servis-mursec.si

SIVID
servis in vzdrževanje industrijskih dvigal

Matej Poštrak s.p.

www.sivid.si www.jepson.si 041-818-293

JEPSON POWER **SI-LED**

Orodje za obdelavo kovin Led - razsvetljava

**PROSTOR ZA
VAŠ OGLAS**

Mlajši brat

Bil sem leto in nekaj mesecev starejši od njega. Brata Nikolaja, ki sem ga imel zelo rad. Skupaj sva rasla, se učila in igrala. Nikoli naju niso ločevali na mlajšega in starejšega. Ampak bolj sva rasla bolj sva spoznavala, da si nisva tovariša ne po letih in ne po skupnih interesih.

Kljub temu da sem se svojega prvenstva nekako zavedal, tega vseeno nisem koristil v svoj prid. Spomnim se časa, ko sem dobil svojo prvo holandsko srajco. Nanjo sem bil zelo ponosen in sem jo redno čistil ter skrbel zanjo. Mislim, da mi je Lev to srajco zavidal in vedno, kadar me je videl z njo, je izgledalo, kot da ga jezi. Mogoče, če bi Lev staršem doma povedal, da tudi on hoče takšno, bi mu bilo lažje. S časom je postaj vedno bolj zadržan in če si bil zraven njega, si lahko nekako čutil njegovo notranjo jezo. Sklepam, da je ljudi zelo analiziral in iskal njihove dobre lastnosti ter velikokrat ugotovil, da on takšnih nima. V svojem otroštvu sem bil zelo nestanovitven v svojih navdušenjih. Nekaj časa sem zbiral portrete in razne podo-

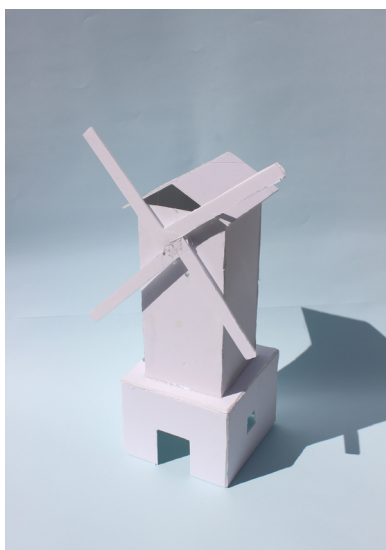
be. Nato sem nekako spet pristal na branju romanov, ki sem jih dobival naskrivaj. Nekoč, ko sem najbolj ognjevito zbiral razne predmete, sem prišel v sobo in videl razbito barvno stekleničko, ki mi je bila zelo pri srcu. Ob njej je stal Lev in točno sem vedel, koliko je ura. Najprej nisem bil tako besen, saj je vzrok razložil: »Po nesreči sem jo prevrnil, pa se je razbila.« Nazaj sem mu dejal malo besen: »Prosim te, da se nikoli več ne dotikaš mojih stvari.« Nato je dejal, da če je razbil, je pač razbil in da je samo steklenička. Moj bes je naraščal. Za tem se mi je še nasmehnil in s tem šel čez rob. Moje celo telo je začutilo strašanski bes in moja usta so izgovorila: »Izgini, neznosni otročaj!« Nato sva izpustila še nekaj krepkih ter se razšla vsak na svojo stran. Do večera nisva spregovorila. Videl sem, da se je zavedal svoje krivde ter da ga je pekla vest, tako sem pristopil do njega ter se mu opravičil.

Solze so mu preplavile oči, nadel si je obraz olajšanja in tudi on izustil: »Oprosti, Volodja.«

Tjaž Hadžiselimović, 8. a

Mia Kurnik, 1. a

Ambrož Kurnik, Rene Marin, 8. a

Nerdživana Hajrizi, 1. a

Šolarček izhaja iz zadnji šolski dan v mesecu, razen v času poletnih počitnic (julij in avgust). OŠ Voličina neprenehoma izdaja Šolarčka od decembra 1998, ko je izšla prva številka. V šolskem letu izide 10 števil. Brezplačno ga prejmejo vse družine, katerih otroci obiskujejo vrtec oz. šolo, vsi zaposleni in upokojeni delavci šole, vsi sponzorji, župan in drugi predstavniki Občine Lenart, častni občani Občine Lenart, ZRSŠ OE Maribor in MIZŠ. V imenu otrok, učencev, vzgojiteljic in učiteljev ter drugih zaposlenih se iskreno zahvaljujemo vsem staršem donatorjem in vsem sponzorjem, ki sodelujete v zelo uspešni in pomembni zgodbi izdajanja šolskega glasila Šolarček. OŠ Voličina ima v začetku šolskega leta 2021/22 vpisanih 219 učencev v 12 oddelkih, od tega se 2 učenki izobražujeta na domu. Organizirane imamo 4 skupine podaljšanega bivanja v skupnem obsegu 65 ur na teden. Vrtec v začetku septembra obiskuje 95 otrok, ki so razporejeni v 5,5 skupin. Organiziran je polovični oddelek vrtca.

Pri ustvarjanju glasila sodelujemo: Alex Fekonja, Neža Kuhar in Vita Munda, **mentorica in lektorica:** Ksenija Trinko, **prepisovanje literarnih strani:** Vesna Denjo, **računalniška postavitev:** Dani Sajtl.

Zaposleni na OŠ Voličina upamo in si želimo, da bomo vsi skupaj v času, ki je pred nami, dosledno skrbeli za svoje zdravje. Pri delu se bomo zaposleni še naprej trudili, da se bodo otroci in učenci v šoli prijetno počutili in da bodo dejavnosti ter pouk potekali kakovostno. **Ravnatelj mag. Anton Goznik.**